

Προσευχή τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ θεολόγου.

(Ms. 2316)

(F. 433 a) «Χαίροις, Γρηγόριε, θεράπων Κυρίου Θεοῦ Παντοκράτορος· εἰσήκουσεν [ὁ] κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς σου· καὶ νῦν ἐπικάλεσε αὐτὸν τὸν ἐπάνω τῆς κτίσεως καθήμενον κύριον, καὶ γὰρ ἡ κτίσις πᾶσα σωθήσεται καὶ οὐρανοὶ ἀνοιχθήσονται, καὶ κατελθὼν Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος τῆς δόξης κυρίου καὶ αὐτὸς σὲ ἀποκαλύψει πάντα.» Καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ ἀρχάγγελος ἀνῆλθεν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εὐθέως ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ καὶ σεισμός τῆς γῆς. Καὶ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπέστη ὁ ἀρχάγγελος λέγων αὐτῷ: «Χαῖρε, Γρηγόριε, θεράπων κυρίου, εὐφραίνου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἀπέστειλέ με Κύριος ἀποκαλύψαί σοι τοὺς ἀγγέλους τῆς εἰρήνης, πρὸς ὠφέλειαν καὶ ὑγίαν τῶν ψυχῶν τῶν ἀνθρώπων. Καὶ νῦν ὄπερ βούλει λέξον καὶ ἐγὼ ἀναγγέλλω σοι».

Ὁ δὲ ἅγιος πεσὼν εἰς τὸ πρόσωπον ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ φόβου καὶ τρόμου εἶπεν πρὸς αὐτόν: «Κύριε, εἰ θεράποντα με ἐκάλεσας, αὐτὸς με ἀποκάλυπον τὸν ἄγγελον τὸν ἐπὶ τῶν ὁρέων ἔχοντα τὴν ἐξουσίαν.

»Καὶ εἶπέ μοι: “Τὸ ὄνομα αὐτοῦ Νασαήλ καλεῖται. Ὅταν οὖν διαβαίνης εἰς ὄρος, ἐπικαλοῦ αὐτὸν καὶ ἐπιδώσει σοι χεῖρα βοηθείας, καὶ οὐ μὴ σὲ ἄψηται κακόν”.

»Καὶ εἶπον: “Κύριε, δεῖξόν μοι τὸν ἄγγελον τοῦ ποταμοῦ”.

»Καὶ εἶπέ μοι: Τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαμαήλ καλεῖται· ὅταν διαβαίνης ποταμὸν, ἐπικαλοῦ αὐτόν, καὶ διασώσει σε.

(F. 433 b) »Καὶ εἶπον: “Κύριε, δεῖξόν μοι τὸν ἄγγελον τοῦ οἴκου”.

»Καὶ εἶπέ μοι: “Τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀφεμεήλ καλεῖται· στησον οὖν σταυρὸν εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ γράψον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς σὲ ἀποδιώξει πᾶν πονηρὸν καὶ ἀκάθαρτον πνεῦμα”.

»Καὶ εἶπον: “Κύριε, δεῖξόν μοι τὸν ἄγγελον τοῦ ῥιγοπυρέτου”.

»Καὶ εἶπέν μοι: “Τὸ ὄνομα αὐτοῦ Συκαήλ καλεῖται. Γράψον οὖν τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ φόρει το, καὶ οὐ μὴ σὲ ἄψηται ἀσθένεια”.

»Καὶ εἶπον: “Κύριε, δεῖξόν μοι τὸν ἄγγελον τοῦ ὕπνου”.

»Καὶ εἶπέ μοι: “Τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωήλ καλεῖται. Γράψον οὖν τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς ἐλαίας φύλλον καὶ θές το εἰς τὸν ἀσθενοῦντα καὶ κοιμᾶται”.

»Καὶ εἶπον: “Κύριε, δεῖξόν μοι τὸν ἄγγελον τὸν ἐπὶ τῶν βοῶν καὶ τῶν προβάτων καὶ τῶν αἰγιδίων”.

»Καὶ εἶπέ μοι: “Τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ῥαγουήλ καλεῖται. Γράψον οὖν τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ θές αὐτὸ εἰς τὰ κτήνη σου, καὶ πληθύνει σου ὁ θεὸς αὐτά”.

»Καὶ εἶπον: “Κύριε, δεῖξόν μοι τὸν ἄγγελον τοῦ ποταμοῦ καὶ τῶν φρεάτων”.

(F. 434 a) »Καὶ εἶπέ μοι: “Τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μελχισεδέκ καλεῖται· ὅταν οὖν πίνης ὕδωρ ἐν τῇ νυκτὶ, ἐπικάλεσε αὐτὸν καὶ οὐ μὴ σοὶ ἄψηται πειρασμὸς ἢ φαρμακεία· πρῶτον λέγε ἐκ τρίτου· φωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων”.

»Καὶ εἶπον: “Κύριε, δεῖξόν μοι τὸν ἄγγελον τῆς νίκης καὶ τῆς χαρᾶς”.

»Καὶ εἶπέ μοι: “Τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀγαθοήλ καλεῖται. Γράψον τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ φόρει το, καὶ [εἰς] τὸ δικαστήριον νικᾷς καὶ τοὺς ἀντιδίκους σου”.

»Καὶ εἶπον: “Κύριε, δεῖξόν μοι τὸν ἄγγελον τὸν ἐπὶ τῆς βροντῆς καὶ τῆς χαλάζης ἔχοντα τὴν ἐξουσίαν”.

»Καὶ εἶπέ μοι: “Τὸ ὄνομα αὐτοῦ Φλογοθεήλ καλεῖται· ὅταν βροντᾶ καὶ ἀστραπῆ ἢ χαλαζόνη, ἐπικαλοῦ αὐτὸν καὶ σώζει σε”.

»Καὶ εἶπον: “Κύριε, δεῖξόν μοι τὸν ἄγγελον τὸν ἐπὶ τῆς κλίνης”.

»Καὶ εἶπέ μοι: “[Τὸ ὄνομα αὐτοῦ] Φαρμαχαήλ καλεῖται· ὅταν θέλης ὑπνῶσαι, ἐπικαλοῦ αὐτὸν καὶ διαφυλάττει σε”.

»Καὶ εἶπον: “Κύριε, δεῖξόν μοι τὸν ἄγγελον τὸν ἐπὶ τῆς εἰρήνης καὶ ἡμέρας καὶ τῆς νυκτός”.

»Καὶ εἶπέ μοι: “Τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαρισσήλ καλεῖται· ὅταν ὀδεύης, ἐπικαλοῦ αὐτὸν καὶ κατευοδεῖ σε”.

»Καὶ εἶπον: “Κύριε, δεῖξόν μοι τὸν ἄγγελον τὸν ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων καὶ ὀδυνομένων ἔχοντα τὴν ἐξουσίαν”.

»Καὶ εἶπέ μοι: “Τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐθρουσαήλ καλεῖται· γράψον τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τῆς οἰκίας σου, καὶ οὔτε ἀσθένεια, οὔτε ὀδύνη εἰσελεύσεται ἐν αὐτῇ”.

»Καὶ εἶπον: “Κύριε, δεῖξόν μοι τοὺς ἀγγέλους τοὺς παρεστῶτας ἐνώπιον τοῦ θεοῦ τοῦ παντοκράτορος”.

(F. 434 b) »Καὶ εἶπέ μοι τὰ ἅγια ὀνόματα αὐτῶν: Μιχαήλ, Γαβριήλ, Οὐριήλ καὶ Ῥαφαήλ. Οὗτοι εἰσὶν οἱ παρεστῶτες ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, νυκτὸς καὶ ἡμέρας κράζοντες καὶ λέγοντες: “ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου, σῶσον, ἐλέησον τοὺς δούλους σου δεῖνας, τοὺς ἔχοντας τὸ φυλακτήριον τοῦ Θεοῦ τοῦτο, καὶ τὴν ἁγίαν ταύτην προσευχὴν, καὶ φύλαξον αὐτοὺς ἀπὸ παντὸς κακοῦ, καὶ πλήθυνον τὸν οἶκον αὐτῶν ἀπὸ καρπῶν σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς

αὐτῶν”. Καὶ ἐγένετο μετὰ ῥήματα ταῦτα εἶδον τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἀνερχόμενον εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ὡς εἶδον ἐγὼ ἔπεσα ἀπὸ τοῦ φόβου μου ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ προσεκάλεσα τὸν Θεὸν τὸν ὕψιστον, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν υἱὸν τοῦ ἀοράτου πατρὸς, καὶ τὴν ἄχραντον αὐτοῦ μητέρα μεγάλως ἠὺχαρίστησα, τὴν δέσποιναν ἡμῶν Θεοτόκον, ὅτι αὐτῷ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις».

Émile Legrand (επιμ.), *Bibliothèque grecque vulgaire*, τ. 2, Maisonneuve et Cie, Παρίσι 1881, σ. ix-xxiv.